

НАРОДЕН ТЕАТЪР "И В А Н В А З О В"

П Р О Т О К О Л

ОТ

ЗАСЕДАНИЕТО НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ,
СЪСТОЯЛО СЕ НА 17.XII.1990 Г.

С О Ф И Я

Днес, 17.XII.1990 година се проведе заседание на Дирекционния съвет. Присъстваха:

ВАСИЛ СТЕФАНОВ – Директор и Художествен ръководител,
КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ – Зам.директор,
инж.ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ – Зам.директор по ТВ,
СТЕФАН КАШАВЕЛОВ – Главен счетоводител,
АСЕН ШОПОВ – Режисьор,
АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА – Зав.лит.бюро,
АТАНАС ВЕЛЯНОВ – Художник-проектант,
АЛЕКСАНДЪР МАРКОВ – Зам.съюзен председател
За протоколчик – Наталия Минкова.

Начало – 15,30 ч.

Васил Стефанов: Откривам днешното заседание със следния дневен ред:

I. Извънредно положение в театъра във връзка с разболяването на актьора Наум Шопов.

II. Подготовка да откриване на Камерна сцена № 2.

III. Въпроси по закриването щата на Стол-клуб ресторанта при Народния театър.

IV. Разни.

Виждате, дневният ред отново е обширен.

По точка първа – знаете, че непредвидени обстоятелства (заболяването и операцията на Наум Шопов, чието възстановяване не може да се предвиди като време) осуетяват премиерата на "Ларго да солата" на камерна сцена и я отлагат за неопределено време.

Мисля, че положението в последните две седмици е критично. Посещаемостта стигна до най-ниската си точка. Отложихме 4-5 представления. Воденичаров ще ни информира след малко. Положението ни с афиша е критично и лишаването ни от един спектакъл е нежелателно. Затова спешно трябва да намерим някакво решение. Докато "Ларго ..." чака да се пренагласим и започнем репетиции на други пиеси. Понеже имаме

наум да поставим и третата част от едноактните пиеси на Кохолт. Тя не би могла да се сложи към другите две, защото тогава спектакълът ще трябва да продължи 4-5 часа, а това ще е изморително за зрителите. Затова решихме да започнем да я репетираме отделно, за камерна сцена. Трябва да се води разговор с част от актьорите, които да бъдат разпределени. Асен Шопов се наема да я направи, и без това той репетира вече двете първи части. Младен Младенов е сценарист. Няма да се води уговорка тепърва с друг режисьор и друг сценограф. Затова работата може да започне веднага. Предлагам на дирекционния съвет да обсъди тази идея - да започнем утре, вдруги ден, да се пусне заповед за разпределение за "Пожар в сутерена". Мислим в разпределението да се включат Георги Стайков и Евелина Борисова, Мариус Донкин и Михаил Петров, Петър Терзиев и Красимир Марянов. Ще се наложи репетициите на тази постановка да се водят малко комбинирано. Режисьорът ще води репетициите на постановката, която вече е започнала и на тази - новата. Той самият е готов да води вечерни репетиции, когато актьорите са свободни. Това би могло да стане при особената обстановка, която се е създала. Ако някой се интересува от пиесата - веднага мога да му я дам, но няма време за подробно запознаване и изчакване, защото това ще продължи настоящата обстановка.

Има ли мнение по въпроса?

Атанас Велянов: Кога ще стане четенето... Щом е толкова критично, няма какво да обсъждаме!

Васил Стефанов: Обективно ще възникнат проблеми в ателиетата, но ще трябва да подредим нещата както трябва. Даже и да се върне Наум Шопов "Ларго де солато" ще излезе от разписание и малко със закъснение ще продължат репетициите и тогава ще мислим какво да правим с нея. Затова декора за нея ще се работи тогава в ателиетата, а сега да се работи за тези постановки, които вървят към премиера. На 25.I. трябва да имаме премиера на "Изстрели в тихия дом". На 20. и 21.XII. трябваше да имаме премиера на "Ларго де солато" - там декорът

е готов. В момента репетира Славка Славова със Здравко Митков – само една жена, която има тоалет от кръста нагоре (тя потъва в един хълм – там трябва нещо да се кашира). Постановката трябва да излезе на новата, третата сцена в началото на м. II. Трябва да се помъчим да вместим тази извънпланова постановка в плановите си.

Асен Шопов: Бих добавил нещо за яснота. Явно, че ~~мисля-~~
~~някъде~~ обсъждаме един въпрос, на който търсим решение в ситуацията, в която сме изпаднали. Единият процес е спрял с отсъствието на Наум. Второто обстоятелство е, че търсим третото действие от една пиеса с опит да попълним празнината, която се е създала. Разговорът с актьорите трябва да има морален характер – те трябва да направят жест, да се включат активно за спасяване на положението.

Работниците трябва да се приготвят да започнат работа веднага щом им се подаде идеята. Нещата се свеждат до изработването на един креват. Въпросът е дали ще подадът ръка актьорите.

Това трябва да стане преди да е започнал да се работи Шекспир.

Васил Стефанов: Поставям въпроса пред Дирекционния съвет. Искам да взема неговото съгласие да ни даде един мандат да разговаряме с актьорите. За момента има възможност да прекратим всякаква работа и да оставим Асен Шопов да репетира. Само той да работи, а всички други да чакат 15. I.

Недопустимо е да си позволим такъв разкош. Няма кой да ни посъветва как да постапим, освен Дирекционният съвет.

Александър Марков: Само се страхувам, че Шопов няма да може да репетира вечер, защото повечето от актьорите са заети по това време в представленията.

Васил Стефанов: Мисля, че Асен Шопов трябва да се запознае с програмата за месец януари и да прецени всички възможности за репетиции.

Кирил Воденичаров: Времето, в което театърът би могъл да остане неангажиран е доста малко – от 25.- 26.XII до 15.I., когато ще започне Шекспир. Като се сложат празниците, остават около 10 дни. Трябва ли да поставим репетициите на Шекспир под съмнение затова, че 5 артиста от участващите в Шекспир ще бъдат ангажирани при Асен Попов? Имам една резерва към третата постановка. Имам чувството, че Асен отреагира като добър член на колектива, но би се натоварил прекалено много за малкия период от време.

Васил Стефанов: Тази трета част получих от преводачката малко по-късно. Тя ми допадна, защото е много весела и завършва хубаво. Идеята да поставим тази част непрестанно ни занимава. Жестът на Асен не е случаен – той от месец е запознат с идеята и също иска да я постави. Въпросът е: възможно ли е да я поставим, когато съзнавам, че поемаме голям риск? Нека имаме мнението на Дирекционния съвет, за да не се налага повторното му събиране. След разговорите с актьорите и преценяването на приходите и разходите ще решим.

Кирил Воденичаров: Откриването на третата сцена горе също е свързано с много разходи и няма да стане така лесно и така бързо.

Васил Стефанов: Ако не стане на 15.III., ще стане на 20.III. Тази сцена не е обвързана с другите сцени, така че когато стане.

Кирил Воденичаров: Това няма да стане без активната намеса на железарското и дърводелското ателие.

Васил Стефанов: Знам, че комисията вече работи по тази сцена.

Атанас Велянов: Аз съм готов и веднага мога да докладвам какво сме направили и как вървят нещата.

Васил Стефанов: Много държа проектът за подготовката

на камерна сцена № 2 да се обвърже с проекта на балетната зала, за да бъде и тя използвана. В противен случай много е трудно да се поеме публиката. Те ще бъдат около 60-100 души. Когато дойде паузата, тези 100 души трябва да има къде да отседнат. Едно фоае във всички случаи е задължително. Дори ако щете и самата Славка Славова трябва да излезе от тази джоня, за да си почине, защото във втората част ще потъне по-навътре. Затова се налага публиката да излезе за 15 минути. Затова уреждането на тази репетиционна зала като фоае и изложбена зала трябва да се обмисли добре и изпълни навреме. Ако тази зала не е готова, не знам какво ще се прави. Трябва и гардероб да има за прибиране на дрехите на посетителите. Къде ще се сложат тези закачалки?

Атанас Велянов: Трябва да видим това видео какво ще го правим, как ще се пази?

Васил Стефанов: Някой наш човек трябва да стои там и просто да пази да не бъде счупено нещо.

Да използвам присъствието на Кашавелов, за да изясним следния въпрос: сега разбрах, че Ценко, който е назначен в театъра като фотограф и работи като такъв, когато прави снимки задържа всички негативи, при което запазва авторското си право, а също и физическото си право на притежание. Оказва се, че той е собственик на нещата, които прави. Възнувам се от следното: ако утре се яви необходимост да разполагаме със снимка от някой наш спектакъл, ние трябва да помолим Ценко срещу заплащане да ни предостави този материал.

Когато аз напиша нещо или Асен постави някоя пиеса, ни се плаща, но този материал вече е притежание на редакцията, съответно на театъра. Мисълта ми е, че ако ние публикуваме снимка, трябва да разполагаме и с негатива.

Асен Шопов: Всичко, което е негатив на продукцията от театъра носи авторството на Ценко, но е притежание на театъра.

Васил Стефанов: Авторството му е признато във всички случаи защото носи художествен характер. Аз претендирам за това - както театърът има свой музей, така да има и фототека, в която да се пазят всички негативи. Моля ви, попитайте компетентни по този въпрос хора, вижте закона за авторското право и изяснете това противоречие. Моето желание е да запазим авторското право на Ценко Желев Стефанов, но с правото на нашата собственост. Изразявам мое то безпокойство, че фактически изтича документацията на театъра и ние не можем да разчитаме на нея без съгласието на Ценко.

Минавам на третия въпрос от дневния ни ред.

Знаете, че въпросът със закриването на щата на нашия Стол-клуб ресторант вече се изпълнява. Появиха се и няколко кандидати за неговото наемане. В момента те са трима. Времето напредва. Другия понеделник излизаме в малка ваканция. Тези шест дни трябва да се реши въпросът на кого ще възложим да организира по-нататъшната работа на Стол-клуба. Кандидатите са Антон Карастоянов, Росица Данаилова и Красимир Ранков - всички собственици на фирми. Добре, че и тримата са актьори. Имал съм срещи с Антон Карастоянов. Знаете, че той се отдаде на бизнес с чужди капитали (по негови твърдения). Той ми говореше в доста едър нахвърлян план за един ресторант на доста високо ниво, но включен в ресторантска верига, което ще направи заведението по-малко достъпно за нашите хора.

Водили сме разговори и то доста положителни с Красимир Ранков. Той е от Сатиричния театър. С него сме водили неколkokратно тесни сондажи и той пое отговорност за трудната мисия да поеме горе работата и този ангажимент си остава. Той ни предложи една добра оферта с гарантиран стол на обед и ресторант вечер на достъпни цени. Поискахме му и на обед да се сервира храната, поставихме му и ред други условия, на които той се съгласи. Някъде към 24.- 25.- 26.XII. трябва да стане прехвърлянето от Антикаджиев на новия наемател.

Какви са ми възраженията към офертата на Росица Данаилова? В нея са съобразени условията, които имаме тук, но тя е един човек, свързан много с театъра и мисля, че това не би оказало добро влияние. Има известни рискове да възложим тази дейност на човек толкова свързан с театъра. Аз лично вярвам в бизнесменските качества на Росица Данаилова и нейният син, но не мога да нямам и съмнение.

С Антон Карастоянов повече разговори не сме имали - интуитивният му секна.

Аз предлагам да се спрем на кандидатурата на Кр. Ранков. Приемаме да сключим граждански договор с един от кандидатите, при което ще понесем и нашите рискове. При Ранков има вече хранителни продукти, които ще постъпят в нашите складове в момента, в който последните се освободят.

Не мога да не ви осведомя по тези въпроси, тъй като до края на годината няма да имаме повече Дирекционен съвет.

Александър Марков: Техническият персонал се страхува да не се получи прекалено актьоризиране на заведението, при което за тях няма да има място в него.

От моя лична гледна точка - кандидатурата на човек, който не е от театъра е за предпочитане.

Васил Стефанов: Опасенията на колегите, които изразяват според мен са неоснователни ако ние предварително не направим така, че тези опасения да отпаднат.

Ранков е млад човек, който няма да робува на предварително създадени отношения.

Асен Шопов: Нямам отношение персонално към този или онзи, но мисля, че всичко ще е обвързано с договор. Мисля, че този процес няма да протече кратко... Има контингент на заведението. Ще съществува едно противоречие - търговският интерес на ресторанта вечер и интереса на хората на обед. Онова, което е задължително

е да се осигури социално обеди на работещите в театъра. Вечер то ще функционира като заведение, а може да бъде и само клуб. Важният въпрос е социалният проблем – обеди на хората. Предлагам на вниманието на Съвета този проблем – ще се карат двата момента, а именно търсене на клиентелата и разпасване на ресторантската сфера.

Васил Стефанов: (Чете офертата, предложена от Росица Данаилова)

Има някои неща, които тук не са засегнати, но при разговорите ни, водени с Ранков, устно са изяснени много въпроси. С него сме се разбрали, че той ще бъде Странджата за театъра, той ще храни хората ни. Вероятно на обед ще се допускат и други хора, които да носят печалба.

Стефан Кашавелов: Ние сме задължени да обявим заведение-то на търг. Затова моето предложение е, ако действително се спираме на Ранков, той да бъде назначен от 1.І. на мястото на Антикаджиев, който се пенсионира. Назначаването му да бъде като съвместител, защото той не напуска актьорската си длъжност в Сатиричния театър, та да бъде назначен като съвместител за известно време, за да подготви нещата за преминаване към арендната форма, тъй като той е все още в етап на подготовка на своята фирма.

Аз съм подготвил един договор-образец и ако трябва да го донеса, за да запознаем Дирекционния съвет със съдържанието му и условията, които поставяме в него.

Кирил Воденичаров: Договорът е все още в суров вид.

По предложението на Кашавелов: Първо – в момента горе работят само пенсионерите, така че няма смисъл на тях да не подновяваме договорите, а младите, които са всъщност само сервитьорите и барманите – да останат. Щом сме решили да ликвидираме щата, ще го ликвидираме изцяло.

Второ – Ранков ще срещне абсолютната съпротива на антикаджиевци, които могат да го провалят още на петия ден.

Трето - У Ранков ми харесва това, че всичко у него в това отношение е самодейност в хубавия смисъл на думата. Той сега започва и не се е изкалпазил.

От 15.I. заведението ще започне и да функционира. Той обеща, че ценообразуването му ще бъде съобразено с държавните цени. Естествено, инфлацията ще се отразява и тук. Столът ще работи на същите принципи, както до сега. Ресторантът - също. По отношение на аудиторията - тя ще бъде стеснена. Ще има един контингент от посетители със специален пропуск, който е даден от ръководството.

Този човек има много голямо жедание, амбиции и способности. Има един риск, какъвто във всички случаи, когато се спрем на някой от другите кандидати. Никой не може да ни заяви и гарантира, че нещата могат да останат непроменени.

Аз също съм на мнение, че външните хора като наематели са по-добри за театъра, отколкото хората, които имат вече създадени връзки тук като бивши членове на колектива. Предпочитанието ни е за Ранков. Трябва да му помогнем всячески, за да се задвижи работата. Дано рисковете се оправдаят. Те са се оправдали дори само от това, че скъсваме с едно минало.

Васил Стефанов: Предпочитанията на всички са за Ранков. Да му помогнем да започне и да го предпазим от провал.

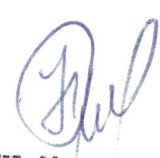
Приключваме. Не е изключено в петък или в събота да направим още едно заседание на Дирекционния съвет, за да довършим през тази година въпросите, останали от дневния ред.

Утре на събранието на ХТП трябва да присъствуват и двамата Заместник директора и Съюзният комитет.

В 17,10ч. закривам днешното заседание.

Довиждане!

17.XII.1990 год.

Протоколчик: 
/Н.Минкова/